

[Per Federspiel.]

een ting, som jeg må sige vakte ganske overordentlig betænkelighed hos mig, nemlig dette, at en af de begrundelser, der gaves for opretholdelse af dette billedkartotek hos den pasudstedende myndighed, var den, at man derved kunne få et billede til eftersøgning på grund af begåede forbrydelser. Der er vi netop ved det ubehagelige i hele denne sag, at den er et udslag af politiets indflydelse på de justitsministerielle dispositioner, og at man heri må se en tilbøjelighed til at betragte borgerne som potentielle forbrydere. Jeg vil derfor meget indtrængende endnu en gang henstille til den højtærede minister at overveje, om man ikke betragter passet ud fra en altfor højtidelig synsvinkel. Det er dog ikke andet end et rejsedokument på samme måde som en billet, som man nu engang skal have, og som tjener til identifikation. At der kan ske misbrug med den slags ting, er ganske indlysende, men der bør ikke derfor ske en alvorlig krænkelse af borgernes rettigheder. Jeg vil derfor spørge den højtærede minister, om han ikke ser mulighed for, hvis det overhovedet er nødvendigt at have disse fotografier, at tilintetgøre disse ansøgninger indenfor et langt kortere tidsrum, f. eks. indenfor 6 måneder.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede medlem vil forstå, at jeg på forhånd må nære betænkelighed ved at ændre en ordning, som et udvalg har været 11 år om at foreslå. Ikke desto mindre skal jeg gerne tage disse udtalelser op til overvejelse og navnlig også spørgsmålet om, hvorvidt der er rimelighed for at bevare disse fotografier i 10 år, i hvilken tid man jo unægtelig forandrer sig en del.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *From* til udenrigsministeren.

Kan udenrigsministeren give oplysning om resultatet af de forhandlinger, der foregår med de britiske myndigheder om lempelse af visumafgiften udover 70 km grænsen?

From: Mit spørgsmål til den højtærede udenrigsminister er foranlediget af de uheldige forhold, der består omkring den dansk-britiske visumordning, som virker meget generende for den udveksling, der er en forudsætning for det kulturelle arbejde i Sydslesvig. Jeg må anse denne kulturelle udveksling mellem Sydslesvig og Danmark for yderst vigtig, og jeg må beklage, at disse vanskeligheder stadig består. Jeg ønsker ikke at lægge skjul på, at de britiske myndig-

heders indstilling virker meget irriterende. Noget af det, der virker mest irriterende, er, at for rejser udover 70 km fra grænsen bliver dette visum belagt med en afgift på 25 D-mark; overfor en så fattig befolkning som den sydslesvigske må en sådan afgift selvfølgelig virke helt urimelig. Den får næsten karakteren af en skat på mellemfolkeligt samkvem. Jeg skal endvidere oplyse, at for Nordslesvigs vedkommende falder denne 70 km.s grænse sammen med den gamle Kongeågrænse, og netop dette forhold virker meget uheldigt overfor befolkningen dernede. Jeg ved, at der fra udenrigsministeriets side bliver gjort forsøg på at få disse forhold rettet, og mit spørgsmål til den højtærede udenrigsminister går derfor ud på, om der kan ventes en løsning af disse problemer i den nærmeste fremtid.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Da jeg kun har 5 minutter til rådighed, vil det ikke være muligt for mig at give en udførlig besvarelse af det ærede medlem hr. Froms spørgsmål, men det, jeg kan nå at sige inden fristens udløb, vil det ærede medlem kunne få suppleret senere, hvis han vil henvende sig til mig.

Må jeg blot minde om, at vi efter kapitulationen i 1945 fik en betydelig udvidet ordning for de såkaldte grænsepas. Enkelthederne kan man se i en skrivelse af 3. april 1946, som er trykt i første bind af udenrigsministeriets samling af sydslesvigske aktstykker, side 219. Vi har i efteråret 1949 forhandlet igen med de engelske myndigheder og er blevet enige med dem om en ny ordning for grænsepassene, gældende for de landsdele, der ligger nærmest nord og syd for grænsen, men denne nye ordning er endnu ikke sat i kraft.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at de gebyrer, der forlanges for rejser, som hidtil har kunnet foregå på grænsepas, er meget høje. Vi har bestræbt os og bestræber os stadig for at få de engelske myndigheder til at gå med til væsentlig ringere gebyrer. Foreløbig har vi fået det svar, at den grænsepassaftale, der bestod i efteråret, er gunstigere for befolkningen i grænseområdet end alle andre gældende grænseoverenskomster. Man må dog ikke overse, at der selv efter de nu gældende regler kan gives gebyrfrihed for visse rejsetilladelser, således at ubemidlede skulle have mulighed for ikke at betale de høje gebyrer. Vi har for nylig igen gennem den danske militærmission i Berlin søgt nærmere oplysning om de engelske myndigheders stilling dertil. Vi følger i udenrigsministeriet hele dette spørgsmål med inter-